247. številka. Ljubljana, v soboto 29. oktobra. XX. leto, 1887.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13	gld. —	kr.
„ pol leta	6	„ 50	„
„ četrt leta	3	„ 30	„
„ jeden mesec	1	„ 10	„

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15	gld. —	kr.
„ pol leta	8	„ —	„
„ četrt leta	4	„ —	„
„ jeden mesec	1	„ 40	„

☛ Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Ali bode vojna!

„Novoje Vremja“ ima pod tem naslovom članek, ki v slovenskem prevodu slove:

„Ali bode vojna?“ to je vprašanje, katero danes vznemirja vesoljno Evropo. V vsakej državi je kak predmet, posebne pereč, katerega treba rešiti v najbližji bodočnosti. Vsi ti predmeti zvezani so mej seboj tako, da vprašanje o vojni ni več zasobno, marveč splošno. Vsi čakajo na to vojno z nekakim posebnim strahom, kakor da je vojna kaka novost, katere davno nihče ni videl niti izkusil, a to prihaja iz tega, ker grozi pričakovana vojna, da se razprostre čez vse dežele in morja, ker preti z neusmiljenim uničevanjem in prelivanjem krvi. Na pričakovano vojno pripravlja se vse skrbno in z napetostjo, ne štedijo se niti denarji, niti sile narodov. In že sedaj se more trditi, da so evropske države že pričele uničevati se, ker mečejo na stotine milijonov v trdnjave in za orožje, kar v mirnem času nikomur koristi ne daje. Od „Punskih bojev“ zgodovina ne pozna kaj jednacega. Vse to bode se morda pokazalo kot roganje nad končujočim devetnajstim stoletjem; ne bomo imeli kdaj, da bi premišljevali o načelih in človekoljubji, ko se bode vse zdravo prebivalstvo Evrope vrglo drug na druzega da se kolje in mori.

In tako prihodnja vojna ne bode boj dveh držav, boj na podlagi atributov farizejskega človekoljubja; ne — to bode vojna na življenje in smrt, obupni boj naroda za svoj obstanek, za nezavisnost, v tem boji bode osoda premaganega popolnem zavisna od veledušnosti zmagovalca.

Izmej vseh velikih držav sedaj Francoska pričakuje to vojno z uprav mrzlično napetostjo. Pred desetimi leti, oslabljena po veliki kontribuciji, izgubivši dve bogati deželi, tresla se je za svoj obstanek, ker je njena vojska bila še desorganizirana od nemških čet in vsled lastne krivde. Pred petimi leti še ni upala na svojo moč. „No sedaj“ — pravijo Francozi — smo pripravljeni, spopasti se s sovražnikom na prostem polji z dovršenim orožjem v roki.“ Da zares, nobena država ni delovala tako hitro, vstrajno in požrtovalno, da reorganizuje svojo vojsko; v tem oziru sme se Francoska primerjati Kartagi. To prizadevanje Francozov se ne da drugače razjasniti, nego vsled želje po maščevanji, ker vojna 1870—71. leta, ni bila vojna 1866. leta. Obe strani obesili sta orožje na klin z največjim nezaupanjem druga v drugega, a to nezaupanje vzbuja vedno večje sovraštvo.

Zaradi tega vsak neznaten dogodek, kakor pripor Schnaebela, ali streljanje topega nemškega vojaka, doseza pomen političnega dogodka in daje gradiva mnogim spisom, člankom in brošurom o tem in istem predmetu: Ali bode vojna? in kdaj, morda li skoro bode bila nesrečna ura.

In v resnici, nikjer se ni tiskalo toliko brošur o pričakovanji vojne, nikjer o tem predmetu toliko ne govore, kakor na Francoskem. In sedaj izšla je brošura z naslovom: „Aura t' on la guerre?“ Pisatelj je prepričan, da višja previdnost ne bode dovolila, da bi podlegel narod, ki je visoko izobražen; na njegovej strani bodo simpatije narodov. Prihodnja vojna bode po sedanjih vojnih pripravah in izumih nova šola, napor bode do negotovega. Mi pa bodemo za gotovo zaklicali našim sovražnikom: „Začnite, gospodje Nemci!“ A kadar prodro Nemci na utrjena tla Francoske, dobili bodo na tej podminovanej tujej zemlji osodni udarec.

Pisatelj razpravlja potem pomen in moč Rusije, katera ima sedaj v svojih rokah rešitev narodnega problema. Kneza Bismarcka oholost na Berolinskem kongresu in neznatni uspehi, ki jih je pridobila Rusija v teški a zmagonosni vojni s Turki, ne dopuščajo jej, da bi pozabila na svoje hibe 1864., 1866. in 1870. leta, zatorej ne bode dovolila, da bi Francosko uničili, akoravno na drugej strani tudi ne bodo dopuščala, da bi pali Hohenzollerci. Zato je za Rusijo najbolje, da drži meč nad Nemčijo, da ga pa ne spusti. Zato misli pisatelj, da ura vojne še ni napočila. Morebiti ima pisatelj pravo. Mi dodajemo, da Rusija vsled svoje miroljubnosti nad nikomer ne drži meča, — no more si misliti tudi obratno, da bode prisiljena, potegniti meč iz nožnice. Mi imamo pred seboj mnogo kočljivih notranjih vprašanj, za katera je malo upanja, da bi se rešila brez orožja. Ko zapoje vojna trobenta, spominjajoč nas naše zgodovinske preteklosti, ne samo da se zanašamo na dobre zaveznike, tudi sami na sebe ne bodemo pozabili, in zanašajoč se na svojo moč spominjali se bodemo, da kdor hoče zmagati, mora smelo napred.“

Iz Rusije.

10. sept. st. st. [Izv. dop.]

„Zjedinjeno Slovenijo treba je izključiti iz narodnega programa, ker smo s to točko svoje nasprotnike po nepotrebnem razsrdili in jih napravili nam še bolj sovražne.“ Tako ostroumno zaključenje storil je rahločuteči člankar Mariborške „Südsteirishe Post“ v jednej številki tega lista, kakor čitam v 229. št. Vašega cenjenega lista. Teorija, da morajo Slovani šteditи slabe nerve železnega naroda, kakor dekla mora gledati, da bi ne razsrdila svoje nervozne gospé, je čisto nova. Nadejati se je, da bodo jagnje skoro začeli dolžiti, zakaj se ni speklo na ražnji, ko je volk prišel jest je.

Kristijansko nravstveno bogoslovje nas uči, da človek greši, ako samega sebe ubija popolnem ali deloma, t. j. ako se usmrti ali pa si seka palce na roki ali si navlašč iztakne oči; ravno tisto nravstveno bogoslovje nas uči, da ne smemo dopuščati, da bi nas drugi ljudje ubijali ali jemali ali pridili nam člane našega telesa. Nravstveno bogo-

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Starodavna bila je navada, da so ne samo v Ljubljani, ampak tudi drugod peki o „Vseh Svetih“ delili svojim kupovalcem „prešice“, kot nekako nagrado za celoletno naklonjenost. Služkinje in dečki, ki so navadno hodili po kruha, prihajali so v ta dan veselo-rdečih lic domov, izredno okusno pecivo v roki. Stari običaji, stare navade nemajo danes več veljave in naši peki zbrisali so „prešice“ s svojega dnevnega reda brez vsacega ugovora.

Od pekov pa do naših poslancev ne bil bi skok posebno nevaren, niti drzovit. Prvi, peki namreč, dobro vedó, po čem je pšenica in koliko liliputskih žemelj se dá napraviti od jednega kvintala, drugi, to so poslanci slovenski, pa še nikakor ne vedó, — ali pa vsaj povedati nečejo — bode li od Gaučeve mike kaj kruha, ker se sploh ne vé, na čegav mlin je „gorenja voda“ napeljana. „Prešic“ pa tudi oni ne delé, kakor jih peki več ne.

Glavna stvar je menda „vodo delati.“ V tej stroki je vseh mojstrov mojster Slovenčev dopisnik z Dunaja. Njegova izvestja so, kakor sam pravi in tudi sam veruje „kolikor mogoče stvarna“, to je toliko, kakor v oficijalni nemščini „nach Möglichkeit und Thunlichkeit.“ Mož je že dobro pogodil oficijalni slog! A to mu še ni bilo dovolj. Popél se je še višje do lovorike ter napisal lapidarni stavek: „da naši poslanci vedo, kaj so v prvi vrsti zahtevali in kaj je grof Hohenwart zagovarjal.“

Ali ne odseva iz teh vrst uprav Salomonska modrost? Kako srečno in pristno so opisane naših poslancev dušne zmožnosti? Tako izborni možje so, da celo vedo, kaj so v prvi vrsti zahtevali! Poslušajte torej in strmite! Vi poslanci slovenski pa se lepo in cifrasto zahvalite za tak — kompliment!? — Seveda bi bilo več nego prijetno, ko bi glas o teh mnemotehničnih zadevah ne bil toli zamolkel, da ga nihče na Slovenskem ne čuje, da bi razprave ne bile tako „tajne in zaupne“, kakor zloglasni Benedekov vojni načrt. Ali tajnost, tajnost, ulegla se je kakor znana megla pri Chlumu mej Dunajem in slovenskimi deželami, tajnost zahteva, da poslanci molče in drže prst čez usta, kakor sveti Janez Nepomuk, češ: „Ne vem, ne znam, ne smem!“

„Tajnost“ je uzrok, da ne dobimo niti političnih „prešic“, niti skledice nezabeljene leče, marveč, da se nam je iz torbe vzela še ona mala drobtina, ki se jej pravi gimnazija v Kranji. Dovolili smo repetirke in črno vojsko v zameno pa dobili blaženo zavest, da naši poslanci vedó, kaj so zahtevali. Koliko velja ta „blažena zavest“ na politiški borsi, znano je menda le Slovenčevemu dopisniku, ki je izvestno velik veščak v takih eksotičnih papirjih. In po tej „blaženi zavesti“ in čarobni „tajnosti“ je moralo priti, da narod slovenski na revnih Vernih duš dan v božjem in Gaučevem strahu pričakuje žalostni svoj imendan in zdihujoč povprašuje, ne bode li že skoro konec vivisekciji njegovi.

Pogled v bodočnost je zares diven! Gospodje, ki igrajo ulogo previdnosti, skrbé neumorno za našo vsestransko blaginjo. Da nam ne bode preteško nositi bankovcev po že pretesnih žepih, izumili so dragocene puške, z očetovsko ljubeznijo pazijo, da nas

slovje nam daje pravo, ne samo braniti se, kolikor nam sile dovoljujejo, nego celo vzeti življenje tistemu, ki nam streže po življenji. Tako uči vsaj nravstveno bogoslovje „razkolnikov“, no jednako uče tudi katoliški moralisti, o čemer se vsakdo lehko prepriča iz knjige škofa Paderbornskega Martina. Narod se stoji iz posameznih nedelimih (individuov); kar je kristjanska dolžnost jedinice, to je tudi dolžnost celega. To je prost aksijom umeven vsakemu človeku.

Mi torej, po teoriji ostroumnega Mariborškega člankarja moramo najprej skrbeti o tem, da bi se rahločuteče švabsko srce ne vzburjalo; trpeti moramo, kadar se nemški ostri zobje utikajo v naše telo, in da bi se jih ne lotila oskómina, moramo pri tem še prigovarjati: „ah, kako prijetno nas ščemi in ščekoče!“

Vprašanje je v tem, ali nam je položiti orožje, ali pa bojevati nam. Ako orožje položimo, storimo to hitro, čemu tratiti svoje sile? Ako pa se hočemo pomeriti, boriti z neprijateljem — in hočemo se — tedaj treba nam je dobro znati njega silo, njega orožje, njega energijo v boji, ako hočemo zmagati. „Gleiches mit Gleichem“, uče Nemci sami.

Ako želimo videti, treba nam je samo odpreti oči in pogledati v zgodovino, ki je verno zrcalo narodov. Kaj je delal Nemec v prejšnjih časih, o tem ne mislim govoriti, kajti nečem utrujati čitateljev, da bi se obračal v davno prošlost. Opominjam le na to, kar je vsakdo iz nas sam videl, sam slišal, sam poskusil na svojej grešnej koži. Kdor ne čuti ničesar, tistemu moja slova neso namenjena, a kdor je čutil in čuti, naj resumuje vse to, potegne črto pod faktorji in pogleda na resultat.

Zgodovinski cilj Nemca je: ubiti Slovana. K temu cilju stopa Nemec sistematično, počasi, verno, in ne ustanavlja se na potu; videti to je lehko, kajti dela se javno; pred očmi vseh, cinično, kaže Tevton, slovom in delom, da jedini cilj njega narodne politike je: izorati njivo na slavjanskih kosteh. Poglejte, na pr. kako smešno — odkritosrčno govore in postopajo Nemci v dveh novih slovanskih vprašanjih: v rusko-bolgarskem in rusko-poljskem, opiraje se na „politiko krvi in železa.“

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. oktobra.

Češkemu klubu se je bil predložil odgovor, katerega misli dati v **državnem zboru** naučni minister na češko interpelacijo. V njem se baje odločno poudarja, da vlada ne more preklicati svojih naredb zaradi odprave nekaterih srednjih šol. Ta odgovor seveda Čehom ne ugaja in klub je zategadel sklenil, da ne bode silil vlade, da bi odgovorila precej na interpelacijo, ampak bode rad čakal odgovora, da se drugič snide državni zbor, kar tudi želi vlada. Ta čas se bodo pa nadaljevala pogajanja mej Čehi in vlado, od katerih pa ni pričakovati nobenega posebnega uspeha.

Mej nemškimi nacijonalci ni prave jedinosti. **„Nemški klub“** se hitro ruši. Že za prejšnjega zasedanja državnega zbora je mnogo poslancev izstopilo iz tega kluba, ker neso odobravali dr. Weitloffa židovske politike, in osnovalo svoj klub „Nemško-narodno zvezo“. V začetku sedanjega zasedanja je nekaj nacijonalcev zopet obrnilo hrbet nemškemu klubu in ustopilo nazaj v „Avstrijsko nemški klub.“ Dr. Knotz, ki je bil prav duša tega kluba, je pa pristopil k „Nemško-narodni zvezi“. Uzrok, da je dr. Knotz izstopil iz „Nemškega kluba“ je, ker se z dr. Pickertom nesta mogla sporazumeti Poslednji bi bil rad vodja nemških nacijonalcev na Češkem in pri vsaki priložnosti črni Knotza, da bi tako spod kopal njegovo popularnost. Dokazoval je pri vsaki priložnosti, da dr. Knotz ni dovolj nemški. Dr. Pickert je strašno časti lakomen Ker ni mogel priti do nikake veljave, ni prej miroval, da se je osnoval „Nemški klub“, v katerem je mislil, da bode imel prvo besedo. V dr. Knotzu je pa našel nevarnega tekmeca Zdaj se je Pickert znebil dr. Knotza, toda ob jednem je pa obstanek kluba spravil v nevarnost. Več poslancev hoče izstopiti iz „Nemškega kluba“ in pristopiti k „Nemško-narodnej zvezi“, da bodo z dr. Knotzom zopet vkupe. Nekaj se jih pa še povrne v „Avstrijsko-nemški klub“. Dr. Weitloff in dr. Pickert bosta torej kmalu vojskovodji brez vojakov. Popolni propad „Nemškega kluba“ je le še vprašanje časa.

Več **Dunajskih** volilcev je uložilo prošnjo na mestni zbor, da bi se upeljal poseben davek za samce. Ta davek bi morali plačevati samci, kateri imajo zadostne dohodke, da bi lahko živeli rodbino, pa se nečejo ženiti. Dohodki tega davka bi se porabljali za podporo revnih starišev, kateri imajo dosti otrok.

Vnanje države.

Prve seje **bolgarskega** narodnega sebranja so se udeležili 204 poslanci. Predsednikom je voljen Vzhodnorumelijec Tončev s 170 glasovi. 34 glasov dobil je kandidat opozicije Grekov. Podpredsednikoma sta voljena Slavejkov in Caharija Stojanov. Pri otvorjenji sebranja ni bilo nobenega diplomata, ker velevlasti javno ne priznavajo zakonitosti vladanju princa Koburškega.

Vse vesti o **bolgarskih** emigrantih v **Srbiji** so izmišljene. Ko se je bolgarska vlada pritožila, je srbska vlada takoj začela poizvedovati po dotičnikih. Pokazalo se je pa, da v Srbiji ni nobenega bolgarskega emigranta, da je torej bolgarska vlada bila dobila napačna poročila. Vsi bolgarski emigrantje ostavili so po letu Srbijo, ko je bila srbska vlada ukrenila nekatere naredbe, da jim za brani, vznemirjevati Bolgarijo.

Danes se bode **srbski** ministerski sovet posvetoval, katere osobe naj imenuje kralj za skupčinarje. Zaradi te stvari bi bilo že kmalu prišlo do razpora mej radikalci in liberalci. Prvi želé, da bi kralj vsaj 23 radikalcev imenoval; Ristič pa neče privoliti, da bi se poklicalo še toliko radikalcev v zbornico, ker bi potem imeli večino. Radikalni člani ministerstva so baje že Ristiću pretili, da bodo odstopili. Nazadnje so se menda vender liberalci in radikalci sporazumeli in torej ne bode prišlo do ministerske krize.

Nemška diplomacija prigovarja **Srbijo** in **Rumunijo,** da bi se pridružili srednjeevropski zvezi. Rumunska in srbska vlada pa baje nečeta nič slišati o tem, ker dobro vesta, da bi več škodovalo Srbiji in Rumuniji sovraštvo Rusije, katero bi si s tem nakopali, nego pa koristila zveza z Avstrijo, Italijo in Nemčijo.

Rusi hitro utrjujejo Varšavo. Sedaj delajo železne mostove mej posamičnimi utrdbami. Varšavske železninarske tovarne dobile so od vlade mnogo naročil za različni vojni materijal. Mej vsemi utrdbami bodo pa napravili brzojavno zvezo.

Francoska zbornica je izvolila v komisijo za pretres predloga Cunea d' Ornano 10 radikalcev, 3 reakcijonarce in 1 oportunista. Ta komisija bode gotovo predlagala, da se vsprejme Cuneov predlog, ter izvoli enketna komisija, da bode preiskavala sleparije z redi. Vladi pač ne ugaja taka sestava komisije, ker bi rada, da bi se vsa ta stvar pozabila. — Posebno v veliki zadregi je pa Grevyjev zet Wilson. Sklical je bil shod volilcev v Toursu, da bi se opravičil Pri volilnem shodu se mu je očitalo, da stanuje v Elisée-ji, da mu ni treba plačevati davka, da na svoja privatna pisma pritiska štampilijo predsednika, da mu ni treba plačevati poštnine, da je raznim osoban obetal mnogovrstne usluge, če so se naročale n njegov časopis, ali pa sploh kaj naročile v njegove tiskarni in da je sleparil z redi. Wilson se je skušal opravičiti, pa ni mogel dolgo govoriti, ker je nastal strašen hrup. Shod mu je izrekel nezaupnico. Wilson pa še sedaj ne misli odložiti mandata, ampak bode počakal, da enketna komisija zbornice to stvar preišče. Če se bode stvar za Wilsona ugodno rešila, bode morda moral odpovedati se tudi njegov tast Grevy predsedništvu republike. Po francoskih listih se že razpravlja vprašanje, kdo bode Grevy-jev naslednik. Čudno je pa, da baš radikalni listi, ki so se še ne davno nauduševali za Boulangerja odločno poudarjajo, da predsednik republike ne sme postati noben general.

Brazilijski cesar dom Pedro, ki je sedaj v Evropi, se baje več ne vrne v Rio Janeiro. Iz Evrope hoče v Brazilijo odposlati svojo odpoved. Ker se domači velikaši vedno upirajo popolnemu osvobojenju zamorskih robov, sklenil je človekoljubni vladar odpovedati se nadaljnemu vladanju.

Dopisi.

Od beneške meje 26. oktobra [Izv. dop.] Ko sem sedel meseca avgusta v precejšnjej družbi v sredotočnej kavarni Tržaški Slovencev (Commercio), povpraša me odličen rodoljub Tržaški: „Ali poznate Vi nekega dopisnika „Slov. Naroda“ od meje beneške, ki mora biti tam gori okolu Vas nekje?“ Odgovori človek na tako vprašanje, da se ne izdaš, a da se vender ne zlažeš: Laž pa je velik greh, — tudi če z najmanjšo lažjo rešimo peklenskega ognja vse človeštvo, — govori menda sv. Pavel. Nasmehnil sem se in dejal: „Da, poznam ga, kakor samega sebe; on je tudi moj najboljši in prvi prijatelj.“ — Tistega, ki se vedno podkriža po — ruski?„ — „Da, da, — Горскега нихилиста menite?“ Na to on: „Povejte mi vender, če Vam je kaj znano: kako je to, da nam je obljubil mnogokaj povedati o beneških Slovencih, a je ostal le pri obljubi?“ A jaz: „Obljubiti in storiti je sicer preveč, — vender pa ta ruski Нихилист ni temu kriv. Zdi se mi, da je pisal svoja pisma prav po nihilistovsko, — da bi jih čital gotovo le „Slov. Naroda najpaznejši čitatelj — g. državni pravdnik, če bi jih „Slov. Naroda“ urednik hotel poslati mej svet.“ — Prav ta slučaj se mi je primeril zopet pozneje v Rojanu, kjer sta me dva rodoljubna duhovnika interpelovala ob istej stvari. Kakor vidite, zalezel sem v hude pasti; ali to je bilo dobro, da sem se moško odrezal, ne da bi izustil tudi najmanjšo laž. — In s tem bodi opravičen tudi moj molk, da-si sem bil obljubil marsikako novost o beneških naših bratih.

Vender pa moram povedati nekaj slovenskemu občinstvu, kar bi ga utegnilo zanimati. V središči beneških Slovencev, v veleprijaznem sv. Petru Slovenskem ob Nediži imelo je pretekli teden učiteljstvo celega okraja svojo uradno konferencijo, — če jo smemo tako imenovati. (Sv. Peter Slovenski se je zval italijanski: San Pietro degli Slavi, ki je zgodovinsko ime. Neka listina z dne 24. junija l. 1457. govori mej ostalim: „... Constitutus D. Presb. Petrus d S. Petro de **Sclavonibus,** attenta itd.“ Neka druga z dne 1. marcija l. 1480 pa: „Ommissis ... Pro Pres. Petro de Sancto Petro de

Dalje v prilogi.

otmó duševnega proletarijata in iz polnega torila sipljejo nam teško pričakovane zakone o poštnih hranilnicah in zakon proti pijančevanju, ki bode hkratu odstranil vse naše gorje. Tako smo osvobojeni vseh skrbij, ki so nam delale najhujšo preglavico.

V tem tonu bi lahko pisal še dalje, a vidim, da kolega „Sviftijanec“ že teško čaka, kaj mu bom povedal. No, svetoval bi mu najprej, da pazno prečita dr. Križana „Logiko“. Potem ne bode v jedni sapi očital, da je meni nemška kritika, a ne slovanska literatura „sodnik o jugoslovanski karakteristiki“, sam pa se sklicaval na „velikane nemštva“ — to se menda židovski časnikarji — ki so članek, v katerem Kronos otroke požira, doslovno razglašali. Škodovalo bi tudi ne, ko bi mi blagovoljno povedal, kdo je tisti „Scherrer“, katerega dvakrat navaja, s katerim pa še nesem imel prilike seznaniti se. Morda bi „Sviftijanec“ v tem oziru hotel posredovati, hvaležen mu bodem. Saj kakor vse kaže, ima znanja prav veliko. Osobno znani so mu obiskovalci nekdanjega Pichlerjevega hrama in njih govorica in v dolgih zimskih večerih „riba“ celó kislo repo z gorenjsko Mino in „Špevo“ ter ima pri tem poslu še toliko prostega časa, da pomežikuje po njijinih zavihanih rokavih in belih predpasnikih. O Spiegelberg!

S srčno hvaležnostjo sem čital šegetajoča dovtipa „drittar“ in „cunehstar“. To je vender kaj, kar človeku ledvice in jetra prerahlja, to je prava atiška sol, ki je sicer tako redka! Glede strokovne šole za nadepolne slovenske dovtiparje pa sem tega prepokornega mnenja, da bi na njej gospod Sviftijanec vsekako moral poučevati, kako se „voda dela“, ali kakor bi v Istri rekli „voda kalá“, kot poseben predmet pa še, kako se pekò pristne „smojke“. Ne dvomim, da je tudi v tem veščak, saj nam je tako plastično popisal, kako se riba kisla repa, torej mu tudi nje širokopleča sestra, sočna „smojka“, ne more biti neznana. Torej v bodoče: „Mina“, „Špeva“, „kisla repa“, „smojka“ in „Sviftijanec“, to bode celo za Kronosa kaj, kajti požiral bode odslej svoje otroke lehko s kislo repo, kar je nekda dobro zdravilo proti kataru v želodci.

S.

Začetek romana.

(Obrazek s Slovaškega. Češki spisala Gabrijela Preissová.)

(Dalje.)

Poluša povesila je roke, barva izginila jej je z obraza, in ona se je opotekla. Mati je uskliknila in jo ujela — oče pa se ni dal s tem motiti in nadaljeval je z odločno resnostjo.

„Zanašali smo se na-te, saj dobro veš! Tvoja čast in lepota je vse naše premoženj in jedina radost v siromašnem življenji. Spomni se, koliko je mati skrbela, predno si dorasla! Dali smo te v šolo, da bi mogla iz knjige brati svee molitve! Spomni se, kako sem delal in skopušaril, da smo uložili za-te petdeset goldinarjev v Hranilniško hranilnico, da bi se mogla dobro omožiti. I kaj Tonček — ali je zaslužil od tebe take nezvestobe?“

Jurasek obmolknil je v težki žalosti Najedenkrat zakričal je v rastoči jezi: „Zato as moraš vse slepiti, ti capinka, ti Judež!“

„No, no, le počasi, Tomaž, počasi“ miri ga s tresočim glasom gosdar vse prepanjen d prizora, katerega mu je vest očitala. „Za Boga Poluška,

Sclavonibus itd.“. In to ime mu je i ostalo do najnovejšega časa, le da se ga je v italijanščini nazivalo lepše: S. P. degli Slavi. Italijani pa, ki so se borili in se še boré za svojo zgodovinsko Italijo, pozabili so na le-to zgodovinsko ime in prekrstili so ga v San Pietro sul Natisone = Sv. Peter ob Nediži, kakor so storili z vsemi slov. imeni vasij, gorâ in rek, da ne bodo onemadeževala barbarična imena slovanska čiste in mlade Italije. Grobovi, grobovi! —) V tem sv. Petru Slovenskem je bil torej napominjani shod učiteljstva, kateremu je predsedoval višji šolski nadzornik. Šolstvo je v Italiji še-le v povojih. Obligatnost šole traja le od 6—9. leta. Počitnice trajajo po tri mesece, tako da mladina pozabi že sproti, kar se je naučila v devetih mesecih. Da je pouk izključljivo italijanski, to se umeje že samo ob sebi. No, kaj doseže italijanska šola mej tamošnjim slovenskim ljudstvom, — to naj sklepa iz gornjih vrstic vsakdo sam. Da se pa Slovenci poitalijančujejo zelo počasi in da je temu glavni uzrok slabo šolstvo, to je spoznal tudi omenjeni šolski nadzornik. Dejal je, da bode treba napeti Slovencem druge strune, da bo treba šolstvo premeniti po uzoru druzih civilizovanih narodov. Ker pa je izvedel, da nekoje učiteljice in duhovniki govore v šoli tudi po slovenski: izbruhnil je iz njega vulkan ital. kulture in omike, psovaje „il gergo barbaro di una lingua barbara“, s kojo se ne sme onečiščevati svetih tâl italijanskih in ital. šole. Prepovedal je vsem jedenkrat za vselej: da naj se nikdo več ne izpozabi (— non dimentichi! —) še kdaj izpregovoriti v tem jeziku!

Najbolj pa nas mora boleti tó, da se večina beneških Slovencev ne zaveda nesreče svoje. Občine imajo tam mogočno besedo, lehko bi se dalo kaj doseči! Duhovstvo je skoro brez izjeme — nezavedno. In še tisti duhovniki, ki hočejo biti Slovenci, — zavedajo se svoje narodnosti zelo malo. Slovensk časnik ali knjiga je tudi v tem krogu le — bela vrana. Evangelij se kar iz „misala“ sproti prevaja, pridige se uče le po italijanskih knjigah, tako, da kar mrgoli italijanizmov. Sicer pa je tamošnje duhovstvo na mnogo nižji stopinji omike od našega, — kar je pač znano v obče. Mnogi duhovniki se — pokmetijo, da skrbe bolj za svoja polja in vinograde, kakor pa za izročen jim narod. Tako je v večini starejše duhovstvo. In od tacega duhovstva nemamo pričakovati ničesar! Vender pa se obrača tudi v tem na bolje, kar je zasluga čislanega pesnika beneških Slovencev — Zamejskega (I. T—o). Mlajše duhovstvo se zaveda, goreče zaveda — — — toda molčimo! Letošnji Koledar sv. Mohora nas v tem pouči! — Narod rad bere; italijanskega ne ume, slovenskih knjig — nema. Družba sv. Mohora napreduje in naša bodi skrb: da bo cvela in se razcvitala z zavednostjo narodno vred!

Tu zgoraj sem napisal nekaj lakoničnih stavkov. Zakaj? Kdor pozna razmere pri nas, ovaduštvo in — nasledke, ta me bo razumel. Naša pa bodi skrb, da se goreče nadeje omenjenega šolskega nadzornika ne uresničijo tako kmalu. Rok pa ne smemo držati križem, marveč delati, previdno delati je treba, da rešimo in vzbudimo vsaj jedno generacijo; za daljno bodočnost pa naj skrbi slovanska usoda, ki nas mora jedenkrat jenjati tepsti! Vsak rodoljub ob meji, vsak slovensk popotnik pa naj stori svojo narodno dolžnost, to je, naj govori, naj poučuje, naj upliva na inteligentnejše ben. Slovence, da bi oni delovali za — našo stvar. Se ve: mnogo ne moremo storiti za te naše brate, ki so ločeni od nas politično in fizično! Kar pa se storiti dá, ne zamujajmo. In kaj moremo storiti še razen gornjega? — Preplavimo beneško Slovenijo s poučnimi, lepoznanskimi knjigami. Narod rad bere, a nema knjig — sem dejal. Preskrbimo mu jih. Vsaka knjiga je dobra, — da le ni preučena. Kako radi pa vsprejemajo le ti bratje naši vsako slov. knjigo, to vem sam iz lastne skušnje. Rodoljubne roke so mi prepustile v ta namen že skoro 400, rečem: štiri sto slovenskih knjig. To pa še nikakor ni zadosti. Zato pa se obrača do Vas, slovenski rodoljubi, odbor, sestavljen v to svrho, da Vas naprosi za pomoč, ki Vas ne bo stala skoro nikake žrtve. Vsakdo ima kako knjigo, katere ne rabi, katero lehko položi na žrtvenik narodni. — Ta svoj dopis pa zmatram kot nekak uvod k pozivu, s katerim se v kratkem obrnemo do slovenskega občinstva! Ин в то помози Бог!

Горски нихилист.

Domače stvari.

— (Z Dunaja) piše se „Narodnim Listom“: „Odločeno je! Kriza je končana, vlada je zmagala, Gauč ostane. Njegove ordonance ostanejo pravoveljavne.“ List pripoveduje potem, kako se je vršilo pogajanje, potem pa okončuje: „Da — glasovano je, odločeno in takrat zaigrano. Jutri bode odložena zbornica, vlada pa Čehom ne bode odgovorila. Češkega kluba velika akcija je torej končana, a konec je žalostneji, nego smo mislili. — Razvoj bil je tak, kakor smo naprej pravili: Interpelacija — deputacija — retirada!“

— (Gosp. Fran Levstik) zbolel je nevarno, kakor smo že javili. Zadnje dni se mu je zdravje tako shujšalo, da ni skoro nobenega upanja več in da se vsak hip skoro pričakuje katastrofe.

— (Češki odbor izletnega vlaka na Slovensko) poslal je Ljubljanskemu g. županu, v spomin sprejema Čehov v Ljubljani, mojstersko izvršeno fotografsko skupino, na kateri so okolu odborovega načelnika g. dr. R. Schmausa združeni gg. odborniki Lego, Trnka, Pitrdle, Liška, P. Eckrt, dr. Ježek in Grossmann.

— (S Ptuja) se nam piše v 28. dan t. m.: V tukajšnjem „Narodnem domu“ zbralo se je danes na čast slavnemu slikarju g. Juriju Šubicu, prišedšemu iz Gradca, kjer je bil vsprejet od prestolonaslednikov, več udov in čitalničnih odbornikov. Zabava izvrstna. Poseben večer g. Šubicu na čast priredi se prihodnji teden. Bližnjim udom se bode naznanilo, naj torej ne zamude te prilike.

— (Nova „Revue“,) katera ima v prvi vrsti namen, francosko občinstvo seznanjati z resničnimi narodnostnimi in političnimi razmerami vzlasti avstrijskih in ogerskih Slovanov, začela bode izhajati v Parizu bajé že prihodnji mesec.

— (Za Erjavčev spomenik) je na mestu, kjer zdaj ranjki počiva, mej drugimi grobovi, premalo prostora; zato je kupil odbor, ki sprejema doneske za spomenik in ustanovo, poseben prostor v gaji (do zdaj še malo nasejenem) ali parku, kjer bo primernejši kraj za večji spominek. Odločen je že prostor, kamor se po praznikih prenese truplo Erjavčevo, namreč nekoliko višje nad grobovi Štrekljnove in Baderjeve družine; do tedaj ostane grob brez spomenika, le okrogla tablica znači, kje leži naš duševni velikan. Rodoljubi naj se ga spominjajo posebno zdaj, ko bodo obiskovali grobove svojih dragih. Mej Erjavčevim in Hribarjevim grobom so podolgeč trije drugi vmes. Naj narodna učitelja v miru počivata.

„Soča“.

— (Osepnice) razsajajo po okolici Ljubljanski, posebno v Kozarjih. Tudi v mestu so se že pojavile in je doslej znanih osem slučajev.

— (Beguna Josipa Ajdovca) ki je ušel od 4. kompanije domačega 17. pešpolka in se že dlje časa okolu klatil, ujela sta mestna stražnika Josip Jerše in Josip Herzog, kar je tembolj priznanja vredno, ker je Ajdovec znan pretepač in so ga orožniki zaman iskali.

— (V Trsta) bila je te dni jako silna burja, ki je napravila mnogo škode, ter par osob vrgla ob tla, da so se poškodovale. Na nekaterih mestih bila je tako močna, da so ljudje po vežah zavetja iskali.

— (C. kr. deželna vlada) je dovolila občini Črnomaljski, da sme letošnji semenj z živino in blagom obdržavati namesto 1. novembra dne 8. novembra.

— (Narodna čitalnica v Dobličah pri Črnomlji) priredi dné 30. oktobra 1887. ob 4. uri popoludne na čast odhodu gospodarja veselico z petjem in plesom, h katerej uljudno vabi

odbor.

— (Vabilo.) „Pedagogiško društvo“ za učitelje in šolske prijatelje bode zborovalo v Krškem dné 3. novembra t. l. ob ½11 uri dopoludne v šolskem poslopji. Spored: 1. Društvene zadeve. 2. Razgovor o spisji na raznovrstnih šolah. 3 Kako naj bi učitelj pospeševal razširjenje amerikanskih trt. 4. Razgovor o prihodnjem „Pedagogiškem letniku“. 5. Nasveti. K mnogobrojni udeležbi uljudno vabi p. n. učitelje in šolske prijatelje.

Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. oktobra. Na nagovor predsednika delegacije odgovoril cesar: Z zadovoljstvom se more kazati na to, da so monarhije vnanji odnošaji nepremenjeno ugodni in veseli. Vladna politika, ki vstrajno dela na to, da se ohrani mir in na pogodbe oprte pravne razmere, dobiva ne le priznanje, ampak tudi tehtno podporo. Da vprašanje bolgarsko še ni rešeno, občaluje cesar, a rad upa, da bode to vprašanje tudi zanaprej le lokalnega značaja in da se bode naposled rešilo na tak način, da bodo Bolgarov dopustljive želje v soglasji z evropskimi pogodbami in interesi. Akoravno Evropo neprestano pretresa čustvo nevarnosti (Unsicherheit) in je vsled tega vlada primorana skrbeti, da je kdo glede monarhije vojne sile ne prekosi, se vender sme opravičeno pričakovati, da bod marljivo prizadevanje in tesno združenje (Zusammenschliessen) za ohranitev miru poganjajočih se vlad, tudi nadalje preprečilo rušenje miru. Za letos pričeto izdelovanje novega orožja za vojsko bode vojna uprava potrebna sredstva za prihodnje leto v povišani meri zahtevati morala, nasproti pa si bode prizadevala, da bode višjo potrebščino z administrativnimi naredbami kolikor možno znižala. Troški za bosensko upravo pokrili so se tudi letos iz lastnih dohodkov. Za vojake v Bosni in Hercegovini se potrebni kredit tudi v poštev vzel.

Razne vesti.

* (Avstro-ogersko trgovsko zbornico v Solunu) hoče osnovati več avstrijskih trgovcev in obrtnikov, kateri so že dlje časa nastanjeni v Solunu. Pravila za zbornico so se že sestavila.

* (Gladstone) se je bil močno prehladil, ko je bil potoval v Nottingham, moral je več dnij ostati v postelji. Sedaj se mu je zdravje že nekoliko zboljšalo.

* (Velik glad) je letos v Črni gori. Ruski list „Graždanin“ priporoča, da bi „Slavjansko blagotvoriteljno obščestvo“ nabiralo za Črnogorce. Ta list hudo graja Ristića, ki iz strahu pred Avstrijo ni vsprejel Črnogorcev, ki so iskali varstva in pomoči. Tako je prišlo, da so bednim Črnogorcem prvi pomagali avstrijski uradniki, za kar se jim je že zahvalil črnogorski knez.

---

priznaj vse“, svetoval je, „saj bode vse zopet dobro.“

Devojka je ustala in brez odgovora stekla iz sobe. Mati hitela je za njo v strahu, kaj bo storila, a Poluša šla je le v vežo po ključek do skrinje, katerega je imela shranjenega v postelji pod vzglavjem. Povrnivši se v sobo pokleknila je k skrinji, odprla jo in našla na dnu v dve ruti skrbno zavito baronovo sliko. Podala jo je materi. Ko so jo vsi ogledali, izpregovorila je žalostno in brezzvočno s sklenenima rokama:

„Oče, mamica — in vi, kum — ne gnevajte se na-me — saj se nisem proti vam pregrešila. Nesem vam mogla tega povedati; bala sem se in zdelo se mi je, da bi mi tega ne verjeli.“

„Kako dolgo se pa že poznata?“ prekinil jo je z ljubeznivim glasom gozdar.

„Včeraj videla sem ga prvikrat“, izpovedovala se je s tresočim glasom devojka. „Prosil me je, da bi se danes zjutraj zopet ž njim sešla . . . Prisegam vam pri vsem“, zaplakala je naglo Poluša, „da mi nobene slabe besede ni rekel. Danes zjutraj prijezdil je radi mene v gozd, vedoč, da pridem po butaro. Dal mi je to sliko in rekel, da mu bolj ugajam, nego blagorodne gospe — da bi me rad imel za svojo nevesto. In butaro pomagal mi je nabirati — pojutranjem pa se imava zopet sestati . . .“

Na licih roditeljev in kuma pokazala se je neka sosebna začujenost. Pogled in govor Polušin nista dovoljeva, da bi kdo dvomil.

„Oh, moj Bog, da bi le to resnica bila!“ vzdihnila je mati. Prav nič več ni štela vsega Poluši v zlo — kdo vé, o čem je premišljavala sanjavo na hčer gledaje.

„Norčeval se je iz tebe“, odgovoril je oče po kratkem premisleku.

„No, o baronu Adolfu se nič slabega ne čuje“, rekel je gozdar z željo, da bi Poluša nič več ne trpela radi tega dogodka; „a dekle mora biti vedno oprezno.“

Poluša privzdignila je najedenkrat glavo z jasnim iskrečim pogledom.

„Kaj pa vi mislite? Gotovo bi me vzel, če bi me smel“, dejala je s prepričanjem in nenavadno odločnostjo.

(Dalje prih.)

* (Veliko darilo.) Zasobnik Peter Pedrotti v Tridentu podaril je mestnej občini 90.000 gld., da osnuje asilo infantibele (otročje zabavišče) s tem pogojem, da se bode v zabavišči učilo le v italijanščini. Tem pomenljivejše je, ker Pedrotti jako skromno živi, četudi je jako bogat. Mestni zbor je sklenil zabavišče, ki se bode osnovalo v hvaležen spomin, imenovati „Pedrottijevo otročje zabavišče".

* (Parnik se je potopil.) Poštni parnik „Westernland" je 15. t. m. odrinil iz Antwerpena v Novi Jork, ter se je na potu razbil in potopil. Na parniku je bilo 90 mornarjev in 400 potnikov, ki so najbrž vsi potonili.

* (Kaj naj se naše hčere uče?) Nek ameriški list odgovarja na to vprašanje tako-le: Dajte jim redno šolsko omiko. Učite je dobro šolsko omiko. Učite je dobro kuhati, prati, nogovice plesti, gumbe prišivati, delati lastno obleko in dobre srajce. Učite je kruh peči in da se z dobro pravljenimi jedili mnogo prihrani za zdravila. Učite je, da ima dolar sto centimov in da le oni šteđi, ki manj izda, nego ima dohodkov in da mora obožati, kdor drugače ravna. Učite je, da je plačana obleka iz katuna lepša, nego svilnata, če je vzeta na upanje, da je okrogel, polen obraz več vreden, nego petdeset bledičnih lepotic. Učite je nositi dobre, močne čevlje. Učite je kupovati in preračunavati, če se račun strinja. Razložite jim, da se po božji podobi ustvarjeno telo le popači, če se preveč stiska Učite je zaupanja v samo sebe, lastne pomoči in delavnosti. Učite jih, da je delavec s predpasnikom več vreden, če tudi nema groša, kakor sto bogatih in imenitnih postopačev. Učite je tudi godbe, slikarstva in umetnosti, če imate dosti denarja; toda jim morati dobro utisniti v glavo, da so to le postranske stvari. Razkladajte jim, da je bolje peš sprehajati se, nego se pa voziti, in da so divje cvetlice lepe za onega, ki je pazno ogleduje. Učite je zaničevati vsako navideznost in govoriti resnico. Razjasnite jim, da sreča v zakonu ni zavisna od bliščeče vnanjosti in premoženja soproga, marveč od njegovega značaja. Če ste je vse to naučili, je brez skrbi lahko omožite, in bodo gotovo v zakonu srečne.

* (Višje žensko izobrazovanje v Rusiji.) V kratkem se predloži v državnem svetu novi projekt o preobrazovanji višjih ženskih kursov. Projekt je izdelala posebna komisija pod predsedstvom tovariša ministra narodnega prosvečenja kneza Volkonskega. Imenovana komisija misli, da bi se lahko v Peterburgu dopustilo žensko vseučilišče z zgodovinsko-jezikoslovno in prirodoslovsko-matematično fakulteto. Nadalje misli komisija, da treba osnovati v Peterburgu višji ženski medicinski zavod s pravicami vojno-medicinske akademije za prakso zdravnikov V te kurze se bodo vsprejemale samo one ženske, ki so dovršile srednje šole in so dobile spričevalo zrelosti ter znajo grščino in latinščino. Program teh vsučilišč se ne bode dosti ločil od moških vseučilišč v Rusiji. Ako ta zakon dobi v potrebno sankcijo v državnem svetu, bode konec dosedanju omahovanju z jedne strani v drugo zastran urejenja višjega ženskega izobraženja. Dosedaj višje žensko izobraženje prehajalo iz jedne faze v drugo in se ni nič stalnega ustanovilo. Tako so se višji ženski kursi za čeli 1868. leta začasno v Peterburgu na prošnjo 400 dam, ker je ženskam od 1868. leta prepovedano pohajati vseučilišča Program teh kursov bil je podoben novemu projektu za žensko vseučilišče z zgodovinsko-jezikoslovno in fizično matematično fakulteto in so se sprva nastanili v ujezdnej šoli v Vladimirskej ulici in so se zategadel imenovali Vladimirski kursi. Leta 1870. so se osnovali taki kursi v Moskvi in so imeli podobni program s Peterburškimi. Pozneje se je ta program razširil in so se prodavali razen višjih vseučiliščnih predmetov, tudi predmeti klasiških gimnazij. Ti kursi so se imenovali „Ljubjanski". Ker so se ženske zelo oglašale v višje kursej so se 1872 leta osnovali v Moskvi še posebni ženski kursi pod neposrednjim nadzorstvom profesorja Gerje. Program teh kursov bil je sprva dveletni, pozneje pa triletni, popolnem podoben programu moških jezikoslovno-zgodovinskih fakultet v Rusiji. Hkratu so se pa Ljubjanski kursi preustrojili v popolno štirileto matematično fizično fakulteto. Taki višji ženski kursi osnovali so se 1878. leta v Kijevu in Kazanu. Urejeni so bili ravno tako kakor v Moskvi ž njih zgodovinsko-jezikoslovnimi in fizično-matematičnimi fakultetami. Pozneje so se triletni višji kursi v Kijevu preustrojili v štiriletne. Vrhu tega so se v Peterburgu po inicijativi profesorja Gerje osnovali „kursi učenih babic", ki so se kmalu premenili v „višje medicinske kurse", in se je se zanje odločil avditorij v Nikolajevskej vojnej bolnici v Peskah. Program teh kursov bil je petleten in je obsegal vse predmete višjega medicinskega izobraževanja. Katere so dovršile te kurse, so se smele nazivati „zdraviteljice". Ko so kmalu izginili „Vladimirski" in „Alarčinski" višji kursi (pri Alarčinskem mostu v Peterburgu), so se osnovali tako imenovani „Bestuževski višji kursi", kateri so še dandanes. Njih program je podoben drugim višjim ženskim kursom. Iz tega kratkega očrka je razvidno, da je bilo potreba urediti stvar, katere se je tako energično poprijel knez Volkonskij. — **Tako se piše o tej stvari „Ruskemu Kurjeru" iz Peterburga.**

Sokolsko streljanje

prične se v sredo 2. novembra t. l. ob ½8 uri zvečer v čitalnici Ljubljanski in podpisani odsek vabi prav uljudno vse društvene strelce, da se streljanja udeleže in po svoji moči pomorejo, da bodejo večeri zabavni in da bode društvo uspevalo.

V Ljubljani, dne 28. oktobra 1887.

Odsek sokolskih strelcev.

Gg. pevci slov. delavskega pevskega društva „SLAVEC"

se najuljudneje vabijo udeležiti se polnoštevilno glavne skušnje v ponedeljek zvečer ob 8. uri, ker bode društvo „Slavec" pelo na pokopališči na vseh svetnikov dan v spomin pokojnim društvenikom in dobrotnikom.

Odbor.

„LJUBLJANSKI ZVON"

stoji (192—164)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 26. oktobra.

V Pragi: 61, 51, 4, 28, 44.

Tujci:

28. oktobra.

Pri **Slonu:** Kulche iz Draždan. — Bernheimer iz Moguncije. — Thudíner iz Beroiina. — Singer, Bellak z Dunaja. — Lieber iz Prage. — Pfeifer iz Krnova. — Hammer iz Saara. — Scheidmann iz Kirchberga — Brandt iz Maribora. — Schreíner iz Spitala. — Wrissnig iz Zagorja.

Pri **Maliči:** Gutmann, Habernek, Löb z Dunaja. — Weiss, Fuchs iz Budimpešte. — Stuckly iz Judenburga. — Gutmannstahl iz Trsta

Pri **avstrijskem cesarji:** Bauer z Dunaja. — Elsner iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru:** Riesner od sv. Frančiška.

Pri **bavarskem dvoru:** Laudi iz Cartegna.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. okt.	7. zjutraj	738·17 mm.	1·6° C	sl. svz.	obl.	
	2. pop.	735·75 mm.	5·6 C	sl. zah.	obl.	0·00 mm.
	9. zvečer	735·37 mm.	4·0 C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 3·7°, za 4·8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 29. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—		danes
Papirna renta	gld.	81·40	—	gld.	81·50
Srebrna renta	„	82·50	—	„	82·50
Zlata renta	„	111·80	—	„	111·60
5% marčna renta	„	96·30	—	„	96·30
Akcije narodne banke	„	885·—	—	„	885·—
Kreditne akcije	„	281·60	—	„	281·—
London	„	125·15	—	„	125·15
Srebro	„	—·—	—	„	—·—
Napol.	„	9·91½	—	„	9·91
C. kr. cekini	„	5·93	—	„	5·93
Nemške marke	„	61·42½	—	„	61·45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129	gld.	75	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	168	„	75	„
Ogerska zlata renta 4%		99	„	85	„
Ogerska papirna renta 5%		86	„	55	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		105	„	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	„	25	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi		126	„	50	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		—	„	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		99	„	75	„
Kreditne srečke	100 gld.	178	„	25	„
Rudolfove srečke	10 „	19	„	25	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	109	„	75	„
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.		227	„	50	„

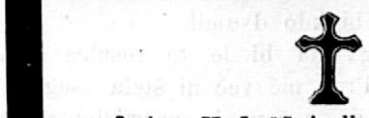

Anton Nedvěd javlja v svojem imenu in v imenu svojih hčerâ **Gabrijele** in **Olge** in vseh sorodnikov pretožno vest o smrti presrčno ljubljene hčere, oziroma sestre, gospodičine

AMALIJE NEDVĚD,

ki je po kratkej, hudej bolezni, s tolažili svete vere previdena, dne 28. oktobra ob 12¾. uri opoludne, v svojem 25. letu, preselila se na boljši oni svet.

Posvetni ostanki drage pokojnice se bodo v nedeljo 30. dne oktobra ob 4. uri popoludne vzdignili v hiši žalosti v „Knežjem dvorci" in na pokopališči pri sv. Krištofu položili v lasten grob.

Svete maše zadušnice se bodo brale v škofijskej cerkvi **sv. Nikolaja.** (799)

V Ljubljani, dne 28. oktobra 1887.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja vsled nenadomestljive izgube naše sedaj v Bogu počivajoče drage matere

Uršule Jančar, udove Zupančič,

in za mnoge lepe darovane vence ter mnogobrojno spremstvo k poslednjemu počitku, izrekava najiskrenejšo zahvalo

Marija Zupančič, Uršula Jančar,
hčeri. (801)

Poslano. (7—40)

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

IZ GIESSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuće piće,

I kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine i želudca bolesti grkljana i proti měhurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Št. 12.309. (769—3)

Dijaška ustanova.

S pričetkom šolskega leta izpraznjeno je pri mestnem magistratu jedno mesto cesar Fran Josipovih, po mestni občini Ljubljanski ustanovljenih štipendij po 50 gld. na leto.

Pravico do teh štipendij, katere podeljuje mestni odbor Ljubljanski, imajo ubožni, v Ljubljano pristojni, ali, ko bi tacih ne bilo, sploh na Kranjskem rojeni, tukajšnjo realko obiskujoči dijaki.

Prošnje s krstnim in ubožnim listom in s šolskima spričevaloma zadnjih dveh semestrov uložiti je

do 20. novembra letos

potom realkinega ravnateljstva pri podpisanem magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 15. oktobra 1887.

Vsled odpotovanja se bode na dan 3. novembra v Smoletovi hiši, Marije Terezije cesta št. .., III. nadstropje

hišno orodje, posteljna oprava

i. t. d. i. t. d. (790—2)

po prostovoljni dražbi prodalo.

Touloške gosi,

od 7 do 8 kilo teške, — par po 6 gld. 50 kr.,

Pekinške race,

par po 2 gld. 50 kr., — jako lepe eksemplare,

prodaja (798—1)

Edmund Seidler, Sisek, Hrvatsko.

Nepremočljive

plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,

speditérji c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (401—25)

Zobozdravnika Paichel-a

ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. **Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škatelji zobnega praška 60 kr.** (238—59)

Dobiva se **v ordinacijskem prostoru** pri Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri **lekarji Svobodi** in **trgovci Karinger-ji.**

Št. 16.750. (762—3)

Ustanove.

Za 1887. leto ima magistrat Ljubljanski podeliti sledeče ustanove:

1. Jan. Bernardini-jevo v znesku 80 gld. 35 kr.

2. Jurij Thalmeiner-jevo v znesku 86 gld. 26 kr.

3. Jos. Jak. Schilling-ovo v znesku 73 gld. 50 kr.

4. Jan. Jost. Weber-jevo v znesku 82 gld. 52 kr.

Do teh utanov imajo pravico hčere Ljubljanskih meščanov, ki so revne, poštenega obnašanja in so se letos omožile.

5. Jan. Nik. Kraškovič-evo v znesku 75 gld. 60 kr., do katere ima pravico hči ubogega meščana, kmeta, rokodelca ali delavca Št. Peterske fare, ki se je letos omožila.

6. Jak. Ant. Fanco-jevo v znesku 71 gld. 40 kr., do katere ima pravico uboga, poštena nevesta meščanskega ali nižjega stanu.

7. Jos. Feliks Sin ovo v znesku 48 gld. 30 kr., do katere imata pravico dve najbolj revni deklici iz Ljubljane.

8. II. Ant. Raab-ovo v znesku 200 gld. 4 kr. Do jedne polovice te ustanove ima pravico ubožna in poštena udova Ljubljanskega meščana, do druge polovice pa ima pravico ubožna, dobro odgojena in že zaročena hči Ljubljanskega meščana po poroki.

9. Jan. Krst. Kovač-evo v znesku 151 gld 20 kr., katera se ima razdeliti mej štiri v Ljubljani bivajoče revne očete ali vdove matere, ki imajo po več otrok in uboštva neso sami krivi.

10 Helene Valentini jeve v znesku 84 gld., katero je razdeliti mej otroke v frančiškanski fari v Ljubljani rojene, ki nemajo starišev in še neso 15 let stari.

11. Ustanovo za posle od neimenovanega dobrotnika v znesku 50 gld. 40 kr., katero je razdeliti mej štiri uboge posle, ki več delati ne morejo in so na dobrem glasu.

Prošnje za te ustanove uložé naj se s potrebnimi prilogami vred

do 20. novembra 1887

pri podpisanem magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 15. dan oktobra 1887.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.

2. zvezek: I. **Jurij Kozjak, slovenski janičar.** Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. **Spomini na deda.** Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. **Jesensko noč mej slovenskimi polharji.** Črtice iz življenja našega naroda. — IV. **Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.**

3. zvezek: I. **Domen.** Povest. — II. **Jurij Kobila.** Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. **Dva prijatelja.** — IV. **Vrban Smukova ženitev.** Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. **Golida.** Povest po resnični dogodbi. — VI **Kozlóvska sodba v Višnji Gori.** Lepa povest iz stare zgodovine.

4. zvezek: I. **Tihotapec.** Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. **Grad Rojinje.** Povest za slovensko ljudstvo. — III. **Klošterski žolnir.** Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. **Dva brata.** Resnična povest.

5. zvezek: I. **Hči mestnega sodnika.** Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. **Nemški válpet.** Povest. — III. **Sin kmetskega cesarja.** Povest iz 16. stoletja. — IV. **Lipe.** Povest. — V. **Pipa tobaka.** Povest. — VI. **V vojni krajini.** Povest.

6. zvezek: I. **Sosedov sin.** — II. **Moč in pravica.** — III. **Teléčja pečenka.** Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. **Bojim se te.** Zgodovinska povest. — V. **Ponarejeni bankovci.** Povest iz domačega življenja. — VI. **Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel.** — VII. **Črta iz življenja političnega agitatorja.**

Zvezek po **60 kr.**, eleg. vezan po **1 gld.** Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (79—62)

„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani,

Kongresni trg, Gledališka stolba.

Strojarsko delavnico
s popolno strojarsko pripravo
da takoj za več let v najem

Ignacij Javornik, Hrib h. št. 17 pri Vrhniki. (781—3)

Št. 12.531. (768—3)

Dijaške ustanove.

S pričetkom tekočega šolskega leta izpraznjeni sta pri mestnem magistratu 4. in 8. mesto Jernej Sallocher-jevih ustanov po 50 gld. na leto.

Pravico do teh ustanov, katere podeljuje župan Ljubljanski, imajo dijaki Ljubljanskega gimnazija, ki so na Kranjskem rojeni, ubožni, lepega zadržanja in pa pridni.

Prošnje, katerim je priložiti krstni in ubožni list, potem spričevali zadnjih dveh semestrov, uložé naj se

do 20. novembra letos

potom gimnazijskega ravnateljstva pri podpisanem magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 15. dan oktobra 1887.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da se pri njem dobiva **vsak dan**

svež ržen kruh

in vsakovrstne

nasladne pekarije,

ki se doslej še nikjer neso dobivale. Dalje se priporoča gg gostilničarjem za mnogobrojna naročila, katerim se bode na njih željo kruh pošiljal na dom o kateri koli uri želé, in zagotavlja vsem svojim naročnikom ustrezati z dobrim blagom in pošteno vago ter najnižjo ceno. (705—5)

JAKOB ZALAZNIK,
pekovski mojster, Stari trg h. št. 19.

Nikakih zobnih bolečin več,

če se rabi svetovnoslavna in **pristna c. kr. dvor. zobozdravnika**

Dr. POPPA Anatherin-ustna voda

Boljša kako vsaka druga zobna voda kot praeservativno sredstvo proti vsem bolečinam zob in ust. Preskušena voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vodá. — **Velika steklenica po gld. 1.40, srednja po gld. 1 in mala po 50 kr.**

Uspeh je zajamčen, če se točno tako rabi, kakor je predpisano.

V zvezi z **ustno vodo** in

dr. POPP-a

zobnim praškom in zobno pasto

dobé se

vedno zdravi in lepi zobje,

kar je za ohranenje zdravega želodca velike važnosti.

Dr. Poppa zobna plomba

je najboljša, kdor hoče sam zadelavati otle zobe, s čimer se odstrani **smrdljiva sapa.**

Dr. Popp-a zeljiščno milo

se je z velikim uspehom uvelo proti izpuščajem kože vsake vrste in je tudi

posebno izvrstno za kopeli.

Cena
- **Arom. zobna pasta** v kosih po 35 kr.
- **Anatherin zobna pasta** po gld. 1.22.
- **Vegetabilični zobni prašek** po 63 kr.
- **Zobna plomba** po gld. 1.
- **Zeljiščno milo** po 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin zobne vode se izrecno svari, ker ima v sebi zdravju škodljive primesi, kakor je analiza pokazala. (342—17)

Pismene naročbe izvršujejo se proti poštnemu povzetju.

Glavna zaloga: Dunaj, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se *v Ljubljani* pri lekarjih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper; *v Postojini:* Fr. Baccarich, lekar; *na Krškem:* F. Bömches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; *v Idriji:* J. Warto, lekar; *v Kranji:* K. Šavnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; *v Škofjej Loki:* C. Fabiani, lekar; *v Kočevji:* J. Braune, lekar; *v Ajdovščini:* M. Guglielmo, lekar; *v Litiji:* J. Beneš, lekar; *v Metliki:* Fr. Wacha, lekar; *v Radovljici:* A. Roblek, lekar; *v Novem mestu:* F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; *v Kamniku:* J. Močnik, lekar; *v Trebnjem:* J. Ruprecht, lekar; *v Crnomlji:* J. Blažek, lekar; *v Vipavi:* A. Leban, lekar.

Sodrug (kompagnon)

se išče za povečanje male tovarne, katera dobro stoji. Želi se premoženja blizu **2000 gld.**; sodelovanje prosto. — Več o tem se zve pri upravništvu „Slovenskega Naroda“. (780—4)

Vožnji listi za vožnjo po železnici in po morji v AMERIKO

(439-88)

pri **c. kr. konc. Anchor Line,**
Dunaj, I., Kolowratring 4.

ŽELODČEVA ESENCA
lekarja Piccolija v Ljubljani.

Ta esenca, ki se nareja po nekem receptu gospoda **dr. E. viteza Stöckla, c. kr. vladinega svetovalca in deželno-sanitetnega poročevalca za Kranjsko,** je takozvana „**Tinctura Rhei composita**“, katera ozdravlja vse **želodčeve** in **trebušne bolezni,** odpravlja **telesno zaprtje, zlato žilo** itd. (glej navod, ki je vsakej st klenici pridejan). — Izdelovatelj jo pošilja v zaboječkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., poštne stroške trpé p. t. naročniki. — Te steklenice prodaja po 15 kr. jedno lekar **Rizzoli v Rudolfovem** in večina lekarn na **Štirskem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, v Istri, Dalmaciji in v Tirolih.** (5-42)

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in **hitro** uplivajcče sredstvo proti **kurjim očesom, žuljem,** tako imenovani **trdej koži** na podplatih in petah proti **bradovicam** in vsem drugim **trdim izraskom kože.** — **Uspeh zajamčen.** — **Cena škatljici 60 kr. a. v.**

Glavna razpošiljalnica:

L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo **v Ljubljani** J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy; **v Rudolfovem** D. Rizolli; **v Celovci** A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; **v Brezah** A. Aichinger; **v Beljaku** F. Scholz; **v Wolfsbergu** A. Huth.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: **„L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“.** (608—7)

Spedicijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice

Nasproti kolodvora. **JOSIP STRASSER** Nasproti kolodvora.
v **Inšpruku** na Tirolskem.

Potovalna posredovanja v vse kraje.

Natančneja izvestja za vse obhode.

Kombinovani in mejnarodni obratni obhodi.

Specijalne uredbe za planinske obhode.

Vožni bileti za Severno in Južno Ameriko, Afriko, Avstralijo itd. itd. (104—32)

Iz *Rotterdama* in *Amsterdama* vozijo vsako nedeljo prekrasni parniki *od ces. kr. avstrijske vlade*

koncesijonovane nizozemsko-ameriške parniške družbe v Novi York.

Iz Inšpruka via Arlberg je najkrajša in najcenejša pot.

CACAO
in
ČOKOLADA

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvej Dunajskej razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, **sta** pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800—1)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, **v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.**

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica **Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).**

Univ. med. dr.

EMIL BOCK,

docent za zdravljenje očij in bivši I. asistent I. klinike za oči vseučilišča na Dunaji,

zdravi od 17. dne oktobra od 9.—11. in od 2.—3. ure specijelno

očesne in ušesne bolezni.

Revne tudi zastonj. (758—4)

V Ljubljani, Stari trg št. 2.

Fin med v satovji

à kilo 60 kr.

dobiva se pri (672—13)

OROSLAVU DOLENCU

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

☛ **Pošilja se tudi po pošti od 1 kile naprej proti povzetji ali predplačilu.**

Zobozdravnik AVGUST SCHWEIGER

pride za stalno v Ljubljano in prične dne 16. novembra svojo prakso.

(794—2)

Preselitev.

Svojim p. n. naročevalcem uljudno naznanjam, da je od **25. t. m.** dalje moje

modistno podjetje

„zum Schäferhut“

na Mestnem trgu št. 3, poleg lekarne Trkonczy-jeve.

Z velespoštovanjem

Pavlina Pibroutz, omož. Recknagel.

97)

Zahvala.

Podpisani ne morem opustiti, da ne bi izrekel s tem javno svoje najiskrenejše zahvale **zastopu Dunajske zavarovalne družbe (pri Bučarji) v Ljubljani,** da je tako hitro kakor mogoče ogledal in poizvedel škodo, katero je napravil 15. t. m. požar na moji **kovačnici št. 18 v Medvodah,** in **generalnej agenciji v Gradci,** da je po zgoraj imenovanem **zastopu točno** izplačala določeno škodo brez vseh stroškov, ne da bi se bilo kaj utrgalo. Zaradi tega **kulantno Dunajsko zavarovalno družbo** vsakemu priporočam.

V MEDVODAH, dne 23. oktobra 1887. (790)

G. Zweyner, občinski predstojnik. (L. S.) **Nikolaj Jamnik,** poškodovanec.

Na trgu cesarja Josipa.

Prvikrat tukaj:

MUSÉE PLASTIQUE

bratov BAYER.

Izdelki te razstave, tikoči se slikarstva, mehanike in modelovanja, so najboljši v sedanjosti in iznenadijo vsacega, ter ima razstava tudi velik učni pomen.

Tako ima zbirko najslavnejših rimskih cesarjev nemškega naroda po slikah Rumer-ja v Frankobrodu n. M.

Plastična umetna in mojsterska dela. Pokoreča Magdalena. — V samostanskem kleti, humoristična skupina. — **Tlačenje môre. — Tolk s kladivom, ceremonija o smrti papeža Pija IX. — Hlapca Ruprechta koš** s poredними otroki. — **Grof Guido Flanderski,** 86 letni starček, s svojo hčerjo za gladom umirajoč v Louvre v Parizu. — **Snegurčica** v grobu. — **Japaneški vojak** v originalni obleki i. t. d.

Prizori iz raznih delov sveta. (796 1)

Ustopnina za osobo 10 kr.; za otroke izpod 10 let polovica. Katalog 5 kr.

Od jutri v nedeljo odprta vsak dan od jutra do devetih zvečer.

Za mnogobrojni obisk se priporočajo **bratje BAYER.**

Vsem, kateri zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh potrebujejo **železnino,** naj bode priporočena zaloga

železja in vseh v to stroko spadajočih stvarij

ANDR. DRUŠKOVIČ-a,

poprej JAKOB NEKREP,

v Ljubljani, Mestni trg št. 10,

kjer se dobivajo v velikem izboru in **prav nizki ceni**

okova za okna in vrata, štorje za štokodoranje, drat in cveki, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezni deli.

Zaloga pečij za leseno in premogovo kurjavo.

Posebno po nizki ceni dobivajo se

stroji in orodja za poljedeljstvo,

kakor **mlatilnice, same ali z vlačilnikom** (Göpel), **slamoreznice, čistilnice za žito** (Trieur), **brane** in lepo in močno narejena **drevesa za oranje.** (523—16)

Dober zaslužek!

Solidne osobe iščemo za prodajo **zakonito dovoljenih premijskih srečk** in damo **visoko provizijo,** oziroma **stalno plačo.** (778—4)

Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft.

Adler & Co., Budimpešta.

Kuverte

priporoča po nizkej ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.

☛ **Jedina in največja** ☚

kristijanska krojačnica in zaloga vsakovrstnega sukna ter

narejene obleke.

Zimska obleka	od gl.	**9.—**	naprej.
Zimski sakot	„ „	**5.—**	„
Zimske hlače	„ „	**2.50**	„
Zimska suknja	„ „	**9.—**	„
Salonska obleka	„ „	**25.—**	„
Obleka za dečke	„ „	**1.75**	„

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po pošteni ceni.
Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Pristne, ukusne in jedino iz prašičjega mesa narejene

kranjske klobase,

kakor tudi

Frankobrodske (Frankfurtarice) in vsakovrstne tuje klobasice, suhljad (šunken) in najrazličnejše mesne izdelke

priporoča znana tvrdka (784—2)

P. MAUSER,

v Ljubljani, Kongresni trg.

Naročila na deželo izvršujejo se točno in najhitreje.

Za izdelavo nagrobnih spomenikov

iz različnih **marmorov,** po najnovejših obrisih, sploh za vsa **v kamnoseško stroko spadajoča dela,** posebno **cerkvena,** kakor tudi za razne **poprave,** priporočam se prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu, zagotovljaje točno in ceno izvršitev. (766—2)

Delavnica moja je **poleg parnega mlina (Dampfmühle), podružnica tik mesarskega mostu,** kjer se vsprejemajo manjša dela in poprave.

Z odličnim spoštovanjem

VINCENC ČAMERNIK,

kamnosek v Ljubljani.

J. & S. Kessler v Brnu,

Ferdinandove ulice št. 7—5 n.,

razpošilja po poštnem povzetji naslednje imenovano blago, kar se tiče baže in izdelave, mnogo **boljše in za 20% ceneje** (715—4) proti vsakej drugej konkurenci.

Uzorci zastonj in franko. — Kar ne ugaja, se nazaj vzame.

Moške srajce, Klattovske, bele ali barvane, Ia. **gld. 1.80,** IIa. **gld. 1.20.**	**Jute-zastor,** turški uzorec, — kompletni, **gld. 2.30.**	**Mizni prti,** platneni, v vseh barvah, 3 kom. 10/4 **gld. 2,** 3 kom. 6/4 **gld. 1.**
Delovske srajce iz dobrega oxforda, 3 ko madi **gld. 2.—.**	**Pregrinjalna garnitura,** 1 prt in dve posteljni pregrinjali iz ripsa **gld. 4·50,** iz jute **gld. 3.50.**	**Prtiči,** platneni, 4/4 v kvadratu, 6 komadov **gld. 1.20.**
Moške gače, iz barhanta, platna ali croisé, 3 pare I. **gl. 2.50,** II. **gl. 1.80.**	**Posteljne odeje** za zimo, iz rouge ali cretona, elegantno prešite, **gld. 3.—.**	**Otirače,** platn. damast, 6 kom. z resami **gl. 1.80,** z okrajki **gl. 1.20.**
Moški obujki (žoki) za zimo, bele in barvaste, 6 parov **gld. 1.10.**	**RJUHE,** brez šiva, 2 metra dolge, **gld. 1.50,** — **slamnjača,** 2 metra dolga, Ia. **gld. 1.40,** IIa. **90 kr.**	**Domače platno,** trdne baže (29 vatlov) 1 kos 5/4 **gld. 5.50,** 4/4 **gld. 4.20.**
Kape iz pliša za moške in dečke, 6 komadov **gld. 1.50.**	**Konjske šabrake,** težke baže, z barvastimi krajci, 190 cm. dolge, 130 cm. široke, Ia. rumene **gld. 2.50,** IIa. rujave **gld. 1.50.**	**ŠIFON** za moško in žensko perilo, 1 kos (30 vatlov), Ia. **gl. 5.50,** IIa. **gl. 4.50.**
Popotni plajdi, 3·50 metra dolgi, 1·60 metra široki, **gld. 4.50.**	**KANEVAS** za posteljne prevleke (1 kos 30 Dunajskih vatlov), Ia. **gld. 6.—,** IIa. **gld. 5.20.**	**OXFORD,** najnovejši uzorec, 1 kos (29 vatlov) **gld. 4.50.**
Posobna preproga, močne baže, 1 ostanek 10 do 12 metrov, **gld. 3.50.**	**Atlas-Gradl** za posteljne prevleke (1 kos 30 Dunajskih vatlov), Ia. **gld. 7.50,** IIa. **gld. 5.50.**	**Prostejevski barhant,** 1 kos (29 vatlov), bel ali rudeč **gl. 6,** moder ali rujav **gl. 5.**

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.